

Tárgy: A föld alatti hidrogéntárolással kapcsolatos törvénymódosításokról szóló tervezet társadalmi egyeztetése

Erről az egyeztetésről a Magyar Nemzet szeptember 11-ei híréből szereztünk tudomást (<https://magyarnemzet.hu/gazdasag/2025/09/jelentos-attorek-keszul-az-energiatarolasban>). Kérem fogadják be a kérdéskörrel a Professzorok Batthyány Köre energia-munkacsoportjában korábban kialakult, a munkacsoport elnöke által néhány óra alatt összefoglalt véleményét.

Magyarországon, elektrolízissel gyártott hidrogén hazai geológiai tárolásáról, a magyar hidrogéngazdaságról a PBK energia-munkacsoportban kialakult vélemény a következő:

1. Egyetértünk Samuel Furfarival, az Európai Bizottság Energia-igazgatóságának hosszú időn át vezető munkatársával, aki könyvében (és a PBK energia-munkacsoport által szervezett 2024-es budapesti előadásában) bemutatta, hogy a hidrogéngazdaság Louis Vuitton-nőitáskák tüzelőanyagként való használatával egyenértékű.

(Könyv: S Furfari: The hydrogen illusion, https://www.amazon.com/hydrogen-illusion-Samuel-Furfari/dp/B08KHGDZNS#detailBullets_feature_div), a budapesti előadás: https://pbk.info.hu/wp-content/uploads/2024/12/2024_11_28_Furfari_Budapest_c.pdf).

Furfari könyvismertetője: 2020 júniusában Németország bejelentette „Hidrogénstratégiáját”. Néhány héttel később az Európai Bizottság is követte a példáját, és elindította a sajátját. Ez nem volt más, mint az adott uniós tagállam dokumentumának másolata, mivel Németország vezető szerepet tölt be az energetikai átállás területén. Mivel a gazdaságélénkítési tervhez szükséges pénz szabadon rendelkezésre áll, minden profi támogatásvadász dörzsöli a kezét, mivel ez lehetővé teszi számukra, hogy a pénzügyi bevételek egy részét a saját hasznukra kaparintsák meg, de a jövő generációinak kárára. Miután egész pályafutásomat az energia és a szennyezéscsökkentés területén töltöttem – ebből 36 izgalmas évet az Európai Bizottságnál –, meglehetősen csalódott voltam, hogy korábbi munkaadóm hirtelen úgy döntött, hogy elveti tisztviselői és európai kutatói 50 éves tapasztalatát és szakértelmét, és zsákutcába menekül, csak azért, mert politikailag korrekt, divatos és van mit elkölteni. A jó közpolitikának tudományosan korrektnek, hatékonynak, átgondoltnak és a közpénzekkel körütekintőnek kell lennie. Magától értetődik, hogy a közvélemény örömmel fogadja ezt a vonzó megoldást, amellyel az EU negatív auráját reméli fokozni. Míg néhány energetikai sci-fi témájú, szerető barátom mesélt a hír hallatán érzett lelkesedésükről, régi energetikai kollégáim az Európai Bizottságtól nem tudták megállni, hogy ne osszák meg velem csalódottságukat. Ezért döntöttem úgy, hogy papírra vetem, amit szakmai pályafutásom során tanultam. Szeretném bemutatni, milyen stratégiai hiba az úgynevezett hidrogénpolitikát „stratégiának” nevezni. Ez a könyv azzal a magyarázattal kezdődik, hogy manapság a tudomány, és különösen a kémia pusztán tudatlansága miatt hogyan hallunk és olvasunk mindent az energiával kapcsolatban. Az első fejezetben vegyészmérnökként, az Európai Bizottság volt magas rangú tisztviselőjeként és egyetemi professzorként tüntetem fel képesitésemet, hogy megmutassam komolyságomat és igazoljam, hogy „tudom, miről beszélek”. Véletlenül én is hittem a hidrogénillúzióban, amíg a kémia rideg valósága – amint azt az Európai Bizottság és mások által finanszírozott számos kísérlet és kutatási projekt is mutatja – eszembe nem juttatta, hogy ez zsákutca. Három fejezet egyszerű, de szigorú módon magyarázza el, mi a hidrogén, hogyan állítják elő, és miért használják egyre inkább világszerte. Az ipari kémia ezen alapvető terméke mindennapi életünk oly sok területén nélkülözhetetlen. A haladó olvasóknak szánt technikai magyarázatok és kémiai képletek lábjegyzetekben találhatók, hogy

elkerüljék az olvasó zavarát. A további olvasáshoz nincs szükség speciális tudományos ismeretekre. A központi rész pontosan megmagyarázza, miért vannak kudarcra ítélve a hidrogénnel és más politikákkal, például a bioüzemanyagokkal kapcsolatos összes álom, amelyről a tudományt szándékosan figyelmen kívül hagyó politikai döntéshozók döntöttek. És mégis, a magas rangú politikusok közül néhányan tudósok voltak... csak arra lehet következtetni, hogy a politika hatalma felülkerekedik a tudományon. Bemutatjuk, hogy a hidrogén felhasználása villamos energia tárolására és előállítására, de üzemanyagként is, olyan nyilvánvaló gazdasági és biztonsági okokból nem fog megvalósulni, hogy megdöbbenő látni, ahogy az európai kormányvezetőket belerángatják egy ilyen bizzarr „stratégiába”. De miért nem figyelmeztetik a közigazgatások a döntéshozókat, vagy miért nem hallgatnak rájuk? Látni fogjuk, hogy ez az illúzió mindenekelőtt egy hiba, amelyet arra használnak, hogy eltussolják a szakaszos megújuló energiákkal kapcsolatos korábbi hibát. Ebben a könyvben a tapasztalatok kudarcai konkrét és hivatkozásokkal illusztrálják a tárgyalt pontokat. A következtetés számomra nyilvánvaló: ez a költséges politikai hiba, amelyet annál könnyebb elkövetni, mivel a felelősök már nem lesznek hatalmon, amikor eljön az ideje, biztosan kudarcot vall.”

2. Szeptember 10-én jelent meg a Demokrata nyomtatott változatában egy német professzorral (Markus J. Löfflerrel) készült interjú, ami Löffler szeptember 1-ei PBK-előadása alapján, közvetlenül az előadás után készült, és a hidrogénnel megfejelt megújulóakra való Energiewende végtelenhez közelítő költségeiről (Németországban 10 ezermilliárd euró nagyságrendű összegről), műszaki és szervezési lehetetlenségekről szólt. Löffler német mérnöki precizitással, messzemenően visszaigazolja Samuel Furfari előzetes aggodalmait. Szeptember 1-ei előadásának linkje: <https://pbk.info.hu/wp-content/uploads/2025/09/Systemic-Gray-Areas-of-the-Energy-Transition.pdf>

3. A hidrogén nagyon kisméretű (a CO₂-nél sokkal kisebb) molekula. Alapos okkal feltételezhető, hogy geológiai hidrogéntárolás csak ún. természetes hidrogéntárolókban lenne lehetséges, azaz ahonnan ma ki lehet(ne) termelni. (Tari Gábor ÖMV-főgeológus, az MTA külső tagja székfoglaló előadása: https://mta.hu/akademiai_szekfogalok/a-termeszetes-hidrogen-kutatasi-tari-gabor-kulso-tag-szekfoglalo-eloadasa-112995). Mindenholnán másholnán már megszökhetett, hiszen Földünk belsejében a könnyű anyagok felfelé, a nehezek lefelé (a köpeny-mag határra) vándorolnak; a H₂ onnan is kiszökik, ahonnan pl. a CH₄ és a CO₂ nem. A földtani kutatásnak realisabb célokra: a szénhidrogénkutatásra, illetve a természetes („fehér”) hidrogén kutatására lenne érdemes irányulnia.

4. Az energiaellátás bajainak eredendő oka a stabil, megbízható energiaforrások (atom, szén és szénhidrogén, víz) európai feladása, és azok szeszélyes energiaforrásokra való erőszakos lecserélése. Ideje lenne komolyan venni az USA Energiaügyi Minisztériuma által közzétett klímajelentést (Climate Working Group, 2025: A Critical Review of Impacts of Greenhouse Gas Emissions on the U.S. Climate. Washington DC: Department of Energy, July 23, 2025; elérhetősége: https://www.energy.gov/sites/default/files/2025-07/DOE_Critical_Review_of_Impacts_of_GHG_Emissions_on_the_US_Climate_July_2025.pdf; magyarul (a PBK energia-munkacsoport fordításában: https://pbk.info.hu/wp-content/uploads/2025/08/2025_08_26_Szarka-L-Cs_KA_KF_KJ_SZCS_BI.pdf).

Sopron-Budapest, 2025. szeptember 12.

Tisztelettel:

Szarka László Csaba
a PBK energia-munkacsoport elnöke
laszloszarka54@gmail.com, 70 4243704